

Full fart på Solbogårdens demensboende

Under ett besök på Solbogårdens demensboende passar Monica Birgersson och verksamhetschef Jennie Persson på att ta en pratstund med aktivitetsbiträdet Merja Pelas-Nilsson.

Merja Pelas-Nilsson började arbeta på Solbogården 2010. Sedan september är hon anställd som aktivitetsombud, en tjänst hon stortrivs med.

—Vad gör ett aktivitetsombud?

—Ojoj det är ganska mycket grejer! Det kan vara allt från promenader och pysseldagar till festdagar och herrkvällar. Det är alltid mycket på gång!

—Hur vet ni vad alla vill göra?

—Eftersom jag arbetat här såpass länge har jag varit med på alla rotationer så jag känner de som bor här ganska väl. Jag har lärt mig att veta och förstå vad de vill, vad de önskar och vad de mår bäst av. Det underlättar otroligt mycket vid planering av aktiviteter.

Jennie och Merja är nöjda med Solbogårdens aktiviteter!

En typisk dag med aktivitetsgruppen kan inledas med lite gymnastik. Därefter är det dags för en lång morgonfika. Där kan det bli högläsning från Strömstadstidningen, genomgång av ordspråk eller samtal om aktuella teman.

—När klockan blivit tolv är de flesta nöjda med förmiddagen och gruppaktiviteterna tar en paus. Då försöker jag fånga upp de som inte varit med på gruppaktiviteterna och som har en tendens att bli lite oroliga. De här personerna har olika slags behov; vissa vill gå på en promenad, vissa vill bara prata medan andra mår bra av lite taktill massage, det vill

säga lättare beröring. Jag tycker det är viktigt att alla fångas upp, gruppaktiviteter passar inte för alla men man ska ändå kunna ta del av oss aktivitetsombud. Det är dock väldigt få som aldrig är med på någon form av gruppaktivitet. Av de cirka 45 boendena är det väl 3-4 stycken som håller sig på sina rum. Då får vi komma till dem, säger Merja.

Jag märker att det här är något som uppskattas. Många av de boende kommer fram till mig och säger att de längtar till nästa aktivitet eller ger mig en kram. Jag får väldigt mycket tillbaka. När någon säger att "det bästa vi vet är att vara här med dig" blir man alldeles varm i hjärtat. Det är ju lite i ropet nu, i tidningar och så, om ensamhetskänslan som många äldre känner. Om vi med dessa aktiviteter kan bidra till att färre upplever sådana känslor är det värt väldigt mycket värt även för oss, säger Merja.

För att hinna med alla aktiviteter har Merja hjälp av sin kollega Agneta. Agneta har en trygghetsanställning från Försäkringskassan som delvis betalas av kommunen.

—Agneta är helt ovärderlig för mig. Utan henne hade jag aldrig klarat av att få ihop alla aktiviteter, säger Merja.

Aldrig för sent för en grabbkväll

—Vi har hört rykten om en grabbkväll. Vad gjorde ni då?

—Det stämmer bra! Det var faktiskt inte en kväll utan vi hade det på en förmiddag. Det hade efterfrågats länge från många av våra manliga boenden så vi ville gärna göra något speciellt. Vi inledde med att prata lite kring gamla Strömstadbilder som jag samlat ihop. Det var en härlig dag så vi satt utomhus. Bilderna skickades runt, då och då stannade de till hos någon som hade ett speciellt minne eller historia kring bilden. Sedan bjöd vi på räksmörgåsar och öl. Dagen innan hade vi haft räkafton så vi hade lite räkor över. Det är ju kanske inte vad de vanligtvis brukar få till lunch så det uppskattades väldigt mycket att få något extra. Och sen var det givetvis kaffe och kaka efter det!

—Senare kom min man och hans kompis och visade upp gamla fina mopeder. De hade med sig varsin 53-årsmodell som de kom hitputtrandes med och körde in här på bakgården samtidigt som vi satt här ute. Killarna blev jätteintresserade och tyckte det var kul att få se de här gamla mopederna. Det blev en lyckad dag! Efteråt frågade jag om det här var något de hade lust att göra igen. Som svar fick jag ett rungande jaaaa! Så nu har vi redan börjat spåna på hur vi ska lägga upp nästa grabbträff. Vi har fått önskemål om båttema med gubbröra på menyn, vi får se vad vi kan ordna fram.

Intervju Monica Birgersson och Jennie Persson

Text och redigering Marcus Pettersson